

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală, în privința lui

Pidghirnîi Gheorghe XXX, născut la XXX, originar din mun. XXX, date despre înregistrarea domiciliului nu sunt.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 29.09.2018 pînă la 22.10.2018;

Instanța de apel de la 22.11.2018 pînă la 30.01.2019;

Instanța de recurs de la 22.03.2019 pînă la 22.05.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, Pidghirnîi Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art.172 alin. (1) Codul penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.186 alin.(2) lit. d) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.145 alin. (2) lit. k) și j) Cod penal stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 30 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

În temeiul art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Pidghirnîi Gheorghe, i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 30 de ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

S-a dispus încasarea din contul lui Pidghirnîi Gheorghe, în beneficiul statului suma de 38 902 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Pidghirnîi Gheorghe, la 25 mai 2018, în jurul orei 16.20, aflându-se în fâșia forestieră din apropierea com. XXX, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, contrar

voinței, aplicând constrângerea psihică, manifestată prin amenințarea cu aplicarea violenței și profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința în virtutea acțiunilor de amenințare, a întreținut un raport sexual în formă perversă, în mod analo-genital, cauzând victimei XXX o daună fizică și morală. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Pidghirnîi Gheorghe a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(1) Cod penal, acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Tot el, Pidghirnîi Gheorghe, tot în acel loc, în continuarea acțiunilor infracționale, în procesul unei certe cu XXX, pe fondul de refuz al acesteia de a întreține cu numitul raportul sexual în formă perversă, în mod analo-genital, urmărind scopul omorului intenționat, cu scopul de a ascunde infracțiunea de acțiuni violente cu caracter sexual, acționând cu deosebită cruzime, manifestată prin durerea fizică resimțită de către victimă în urmă obțurării și comprimării gâtului cu mână, i-a aplicat XXX multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201803C1026 din 05 iulie 2018, excoriații pe față și gât, fractura osului hioid, hemoragii difuze în mușchii gâtului, vătămări corporale grave, care au rezultat decesul numitei. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Pidghirnîi Gheorghe a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(2) lit. j) și k) Cod penal, omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune.

Tot el, Pidghirnîi Gheorghe, tot în acel loc, în continuarea acțiunilor infracționale, după comiterea omorului intenționat, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de momentul că nu este observat de nimeni, a sustras un telefon mobil de model neidentificat, cu IMEI XXX, ce aparținea cet. XXX, pricinuind astfel, victimei o daună în proporții considerabile, în suma totală 2 063 lei. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pidghirnîi Gheorghe a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal, furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile Cauza a fost examinată în conformitate cu art. 364¹ Codul de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, stabilind pedeapsa minimă prevăzută de lege ce constituie 10 ani privațiune de libertate cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis; cheltuielile de judecată în mărime 38 902 lei încasate din contul lui Pidghirnîi Gheorghe solicită a dispune de a fi casată sentința în această parte și cheltuielile respective să fie trecute din contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Marinescu Dumitru, în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Pidghirnîi Gheorghe a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală,

fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpatul Pidghirnî Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1), 145 alin.(2) lit. j) și k), 186 alin. (2) lit. d) Codul penal.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel urmează să examineze dacă s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 78 Codul penal, dacă instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa respectivă este proporțională faptei comise. Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii personalitatea inculpatului, este anterior judecat, a comis repetat infracțiuni contra patrimoniului, astfel nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, nu a conștientizat gravitatea celor comise, de lipsa circumstanțelor atenuate și de existența circumstanțelor agravante, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 30 (trei zeci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei prejudiciabile comise de către inculpat. Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, Pidghirnîi Gheorghe anterior a fost condamnat pentru altă infracțiune și ținându-se cont de specificul acestei infracțiuni și de faptul că, inculpatul chiar după executarea pedepsei nu a stat pe calea corijării. Instanța de apel a mai atestat o orientare antisocială stabilă a inculpatului, atitudine care se regăsește în faptul că Pidghirnîi Gheorghe nu a evitat comiterea a altor infracțiuni. În cazul unei asemenea orientări antisociale decade raționalitatea blândeții pedepsei. În consecință, instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională faptelor comise, astfel stabilindu-se o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

Potrivit art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor urmează a fi încasate din contul inculpatului cu titlu de cheltuieli de judecată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i stabilească o pedeapsă mai blândă. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea unei pedepse prea aspre, ori, inculpatul este de o vârstă tânără, cauza a fost judecată în procedura simplificată, se căiește sincer de cele săvârșite. Astfel, în opinia apărării, sunt suficiente circumstanțe care ar permite aplicarea unei pedepse mai blânde.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse mai blânde.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că acesta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului Pidghirnîi Gheorghe a unei pedepse mai blânde, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei recalculări și reduceri a pedepsei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de

conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei mai blânde, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Pidghirnîi Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Pidghirnîi Gheorghe XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 iunie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan